

somhed og andre aktiviteter, etablering og indretning af anlæg m.v.. Lovændringerne skal sikre, at en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade som følge af en emission eller begivenhed omfattet af en af de relevante love bliver identificeret og herefter behandlet efter bestemmelserne i dette lovforslag. Disse lovændringer er omfattet af forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, (L 175), der vil indebære de nødvendige ændringer i lov om miljøbeskyttelse, lov om forurenede jord, lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandforsyning, lov om miljø og genteknologi, lov om naturbeskyttelse, lov om skove, lov om jagt og vildtforvaltning, lov om beskyttelse af de dyre koge i Tøndermarsken, lov om vandløb, lov om råstoffer og lov om husdyrbrug samt i lov om fiskeri under Fødevareministeriet. Derudover har Transport- og Energiministeriet fremsat lovforslag om ændring af bl.a. lov om havne og lov om kystbeskyttelse (L 77). Lovforslaget indeholder bestemmelser, hvorefter transport- og energiministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for en korrekt gennemførelse af EU-direktiver, der har til formål at beskytte natur og miljø.

Efter disse love vil der således fremover skulle træffes afgørelse om, hvorvidt en emission eller begivenhed omfattet af lovene indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er omfattet af bestemmelserne i dette lovforslag. En afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor skal tillige indeholde en afgørelse af, hvem der er ansvarlig for skaden eller faren herfor. Som kort beskrevet ovenfor i afsnit 2 i de almindelige bemærkninger er det i overensstemmelse med direktivet foreslået, at der skal gælde forskellige regler om ansvar afhængigt af, fra hvilke erhvervs-mæssige aktiviteter en miljøskade hidrører.

Det skal fremhæves, at hvor det ikke er muligt at identificere den eller de ansvarlige for en skade eller en overhængende fare for en skade, træffes der ikke afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade eller ej.

Når der er truffet afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og hvem der er ansvarlig herfor, vil den videre behandling af skaden eller faren herfor skulle ske efter bestemmelserne i denne lov.

Til § 3

Lovforslagets bestemmelser skal ikke finde anvendelse for en miljøskade, hvis der er gået 30 år eller mere, efter at den emission eller begivenhed, der førte til

skaden, har fundet sted. Dette er i overensstemmelse med direktivets anvendelsesområde.

Den tidsbegrænsning, der med lovforslaget foreslås indført overfor miljømyndighedernes påbudsmuligheder, er forskellig fra den tilsvarende regel i jordforureningslovens § 41, stk. 4. Fristen regnes således ikke fra tidspunktet for ophøret af den produktionsmåde eller anvendelsen af det anlæg, der forårsagede eller kunne forårsage forureningen. Kan der ikke meddeles påbud som følge af 30-årsreglen efter dette lovforslag, og består påbudsmuligheden fortsat efter den tilsvarende regel i lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, kan der fortsat meddeles påbud efter lov om miljøbeskyttelse m.v. som affattet ved det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love.

De almindelige 5-årige, 20- og 30-årige forældelsesfrister, der gælder for erstatningsretlige krav efter den almindelige erstatningsret, har ikke betydning for, om lovforslagets påbudshjemler vil kunne anvendes. Derimod gælder almindelige forvaltningsretlige regler, hvorefter miljømyndighederne efter passivitetsbetragtninger og indrettelsessynspunkter kan være afskåret fra at meddele påbud. Miljømyndighederne skal således reagere inden for en rimelig tid, når de får kendskab til en forurening, der kunne påbydes afhjulpet.

For så vidt angår spørgsmålet om forældelse af fordringer som følge af selvhjælpshandlinger henvises til § 47.

Til § 4

Til stk. 1

Denne bestemmelse afgrænser miljøskadebegrebet og dermed lovforslagets anvendelsesområde i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 4.

Bestemmelsen indebærer, at en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som er forårsaget ved en række aktiviteter, emissioner eller begivenheder, ikke vil være en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i lovforslagets forstand og dermed ikke være omfattet af anvendelsesområdet for lovforslagets (øvrige) bestemmelser. Sådanne skader og farer behandles efter de øvrige regler i lovgivningen på natur- og miljøområdet.

Dette gælder for miljøskader og overhængende fare herfor, som følge af diffus forurening, hvor det ikke er muligt at fastslå sammenhængen mellem skaden og den enkelte forureners handlinger og undladelser. Eksempler på sådanne skader er den vidtsprede forurening af jorden i ældre byområder med bly fra industri